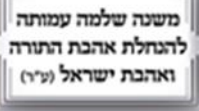

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מטשנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא. הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת

הרה"ק רבי מרדכי מקרעמניץ ב"ר יחיאל מיכל מזלאטשוב זצ"ל

הרה"ק רבי מרדכי ב"ר פינחס מקאריץ זצ"ל

משנה ב'

רבינו עובדיה מברטנורא

צאו וראו - על מקום גבוה שהיה להם במקדש.

זמן השחיטה - שהשחיטה פטולה בלילה שנאמר (ויקרא י"ט) "ביום זבחכם".

ברקאי - האיר והבריק השחר.

האיר פני כל המזרח - שלא יהיה אומר כלום עד שהאירו (כל) פני המזרח, שאין מספיק כשהבריק כנקודה בלבד. והלכה כמתיא בן שמואל.

עד שהוא בחרון - אותן העומדים למטה שואלים לו: הגיע האור בחרון, והוא אומר הין, וכדי להזכיר זכות האבות הקבורים בחרון אומרים כן.

לאחר שהפיסו וזכה מי שזכה **אמר להם הממנה** על הפייס: **צאו וראו** ממקום גבוה שהיה במקדש, **אם הגיע זמן השחיטה** של קרבן התמיד, שכן השחיטה בלילה פטולה, שנאמר "ביום זבחכם". **אם הגיע זמן השחיטה**, **הרואה אומר: ברקאי** האיר והבריק השחר **מתיא בן שמואל** חולק ו... **אומר: שאין שוחטים את קרבן התמיד עד שאומר הרואה האיר פני כל המזרח** שזהו זמן יותר מאוחר מזמן 'ברקאי'. וחוזרים הכהנים ושואלים את הרואה **עד שהוא בחרון** כלומר האם כבר הגיע האור עד חרון **והוא הרואה אומר: הין** כן, בירושלמי מבואר שכאשר שאלו 'עד שבתרון' היתה כוונתם בכך להזכיר זכות 'ישני חברון', כלומר להזכיר את זכות האבות הקדושים הקבורים בחרון*.

*יש מבארים שמתיא בן שמואל היה ממונה על הפייס, והוא זה שהיה שואל את הרואה 'האיר פני כל המזרח עד שהוא בחרון'.

משנה ג'

רבינו עובדיה מברטנורא

מלשכת הטלאים - לשכה שהיו הטלאים של תמידים שם.

לשכת החותמות - של לוקחי סולת למנחה ויין לנסכים, שהיו הולכים אצל הממונה על החותמות ונותנים לו מעות כפי הנסכים שהוא צריך, והוא נותן לו חותם, ומוליך החותם אצל הממונה על הנסכים ומקבל ממנו נסכים. ואותה לשכה שהממונה על החותמות יושב בה היא קרויה לשכת החותמות. ובמסכת שקלים מפורש שארבעה חותמות היו במקדש, וכתוב עליהם, עגל, זכר, גדי, חוטא. כשמביא חותם שכתוב בו עגל, בידוע שנתן מעות לנסכי פר. זכר, בידוע שנתן מעות לנסכי איל, שתרגום איל, דכרא. גדי, בידוע שנתן מעות לנסכי כבש. חוטא, בידוע שנתן מעות לנסכי מצורע.

לשכת בית המוקד על שם המדורה שדולקת בה תמיד. קרויה בית המוקד.

אמר להם הממונה לכהנים שזכו בעבודת התמיד: **צאו והביאו טלה מלשפת הטלאים** וכמו שלמדנו (ערכין ב,ה) שבכל יום היו שם לפחות ששה טלאים מבוקרים, היינו שבדקו אותם שאין בהם מום לצורך קרבן התמיד. **והרי לשפת הטלאים היתה במקצוע צפונית מערבית** לשכת הטלאים היתה בתוך בניין שנקרא בית המוקד, ואותו בניין היה בצפון העזרה לצד מערב. **וארבע לשכות היו שם** באותו בית המוקד היו ארבע לשכות, וכל לשכה היתה בזווית אחרת של הבניין: **אחת לשפת הטלאים** כמו שהזכירה המשנה, והיא היתה בזווית מערבית דרומית של בית המוקד, **ואחת לשפת החותמות** שהיתה בזווית מזרחית צפונית של בית המוקד, ששם ישב הממונה על החותמות, ואדם שהיה צריך להביא נסכים לקרבן, היה בא אל הממונה על החותמות ומשלם לו עבור הנסכים הדרושים לו, ותמורת התשלום קיבל מהממונה 'חותם', היינו פתק עם סימן בעד אלו נסכים שילם, ואת אותו 'חותם' היה מוסר האדם לממונה על הנסכים, וכנגד אותו 'חותם' היה נותן לו הממונה על הנסכים את הנסכים ששילם בעדם, **ואחת לשפת בית המוקד** בזווית צפונית מערבית, שבה היתה מדורה דלוקה באופן קבוע, וכחן שהיה רוצה להתחמם מחום המדורה היה נכנס ללשכה זו (כמו שביארנו בפרק א, משנה א), **ואחת לשפה שהיו עושין בה לחם הפנים** בזווית דרומית מזרחית, בלשכה זו היו לשים ואופים את לחם הפנים*.

* וכל ארבעת לשכות אלו היו פתוחות לכיוון בית המוקד הגדול.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מורי אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288